אינהאַלט פון די פּרקים

לויטן סדר פון די פרקים - פון סדר שמות

כה. אין דעם פּרק ווערט ערקלערט די כוונה פון מדרש "יברכך ה' בממון וישמרך מן המזיקין". - דער קמצן ווערט איבערגעגעבן אין רשות פון דער סטרא אחרא און די מזיקים געוועלטיגן אויף זיין געלט. - דער וותרן געהערט צו דער סטרא דקדושה.

כו. אין דעם פּרק ווערט ערקלערט אַז דער קאַרגער צר עין איז גורם שלעכטס פאַר זיך און פאַר דעם מענטש וואָס האָט פון אים הנאה. - אַ מעשה ווי אַזוי נחום איש גם זו האָט אויף זיך מקבל געווען יסורים ווייל ער האָט נישט תיכף געגעבן צו עסן פאַר אַן אָרימאַן. - א פּשט אויף דעם פּסוק "צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר".

כז. אין דעם פּרק ווערט ערקלערט די גרויסע חשיבות פון דעם מענטש וואָס איז מחדש אמת'דיקע חידושים און די שטראָף פון דעם וואָס איז מחדש מיט פאַרקרומטע הקדמות. - פיר מדריגות ביי תפילה: עבדים, עניים, חסידים און מקדשי שם שמים. - די מעלה פון דעם אָרימאַנ'ס תפילה. - דער נוסח פון ווידוי צו זאָגן ביי "שמע קולנו". - די גרויסקייט פון תפילה בציבור. - די ניסים וואָס זענען געשען מיט די מענטשן וואָס האָבן עולה רגל געווען קיין ירושלים ווען דער בית המקדש איז געשטאַנען.

כח. אין דעם פּרק ווערט ערקלערט די וויכטיגקייט פון בטחון אין דעם אויבערשטן, און די שענדלעכע עבירה פון כישוף. - דער כח פון בלעם הרשע צו טוהן כישוף. - דער

שלעכטער סוף פון די מענטשן וואָס גייען נאָך כישוף. - אַ מעשה נורא וואָס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש.

כט. אין דעם פרק ווערט דערציילט ווי אַזוי בלעם הרשע איז אומגעקומען דורך צליה פון שבט דן, אויף דעם באַפעל פון פנחס. - דער סוף פון אַלע כישוף-מאַכערס, אַז זיי ווערן שלענג און עקדיסן, און זייערע נשמות ווערן שדים רחמנא ליצלן. - ווי אַזוי בלעם הרשע האָט געמאַכט זיינע כישוף. - דוד המלך האָט בטל געמאַכט דעם כח פון דעם טאפּ פון כישוף וואָס בלעם האָט גענוצט. - דער וואָס דערוויטערט זיך פון כישוף, וועט זוכה זיין צו עולם הבא.

ל. אין דעם פרק ווערן דערקלערט די פיר מדות פון צדקה. - די שרעקליכע נאַטור פון די קמצנים וואָס געבן נישט קיין צדקה. - די מענטשן מיט אַ שלעכט אויג וואָס געבן אַביסל צדקה נאָר כדי זיך גרויס צו האַלטן. - דאָס חשיבות פון די מענטשן וואָס גיבן צדקה ביים לעבן און זענען עוסק אין תלמוד תורה און גמילות חסדים.

לא. אין דעם פרק ווערן ערקלערט די חשיבות פון תפילה אינדערפרי, מער ווי אין אַנדערע צייטן. - ווי אַזוי רבי יוסי בן פקיען איז אויפגעשטאַנען תחיית המתים. - פאַר יציאת נשמה וויל דער שטן זיך אָנקלעפּן אין דעם גוף פונעם מענטש, אָבער ביי אַן ערלעכן איד שטופּט דער אויבערשטער אַוועק דעם שטן. - ווען אַ מענטש האָט יסורים ח"ו, זאָל ער טראַכטן אַז דאָס איז כדי ער זאָל אפּקומען די שטראָף פאַר זיינע עבירות.

לב. אין דעם פרק ווערט אויסגערעכנט די טעג ווען עס איז א סכנה צו נעמען בלוט. - אין די דאָזיקע טעג טאָרן

קינדער נישט גיין אַליין אויף דער גאַס. - ווי בלעם הרשע האָט געוואָלט טוהן שלעכטס פאַר די אידן דורך זיין עין הרע. - די עלף פסוקים וואָס זענען מסוגל קעגן כישוף און עין הרע.

לג. אין דעם פרק ווערט ערקלערט: די וויכטיגקייט פון זאָגן יעדן טאָג "והוא רחום יכפר עון" וגו', ווייל עס איז מכפר אויף די עבירות. - מען דאַרף מקבל זיין אויף זיך מלקות כאָטש איין מאָל אַ חודש. - דער וואס איז מנודה ח"ו, ווערט זיין תפילה נישט צוגעהערט. - דער מענטש זאָל אויסוועהלען איין טאָג ווען צו זיין פריי פון אַלעם און תשובה טוהן ביי זיך אין דער היים אַזוי ווי ער וואָלט ח"ו געווען מנודה. - דער נוסח פון ווידוי.

לד. אין דעם פרק ווערן אויסגערעכנט די טעג ווען עס איז א סכנה צו נעמען בלוט. - אין די דאָזיגע טעג טאָרן קינדער נישט גיין אַליין אויף דער גאַס. - ווי בלעם הרשע האָט געוואָלט טוהן שלעכטס פאַר די אידן דורך זיין עין הרע. - די עלף פסוקים וואָס זענען מסוגל קעגן כישוף און עין הרע.

לה. אין דעם פרק ווערט ערקלערט טעמים פאַר דער נחיצות פון פאַסטן אין דעם טאָג פון אַ יאָרצייט נאָך עלטערן. - די וויכטיקייט פון מחדש זיין אמת'דיקע חידושי תורה, וואָס דערמיט מאַכט מען אַ נחת רוח פאַר די עלטערן אין גן עדן, ווי אויך פאַר די שווער און שוויגער. - די מעלה פון תורה לשמה. - דער תועלת פון מאַכן אַ חשבון הנפש. - נישט צו באַגריסן אַ רשע, און אַ מעשה דערויף פון זוהר.

לו. אין דעם פּרק ווערט ערקלערט: אז פרנסה ווענדעט זיך אין מזל און נישט אין זכות פון מענטש.

לז. אין דעם פּרק ווערט ערקלערט דער ענין פון די דריי משמורות פון דער נאַכט, און וואָס עס קומט פאָר אין הימל ביי יעדן משמר. - דער חיוב צו טרויערן אויף דעם חורבן בית המקדש און אויף דעם גלות פון די אידן. - צו חצות הלילה גייט דער אויבערשטער אַריין אין גן עדן הנאה צו האָבן פון די נשמות פון די צדיקים. - די וויכטיגקייט פון אויפשטיין פרי צו עבודת הבורא, און נישט צו טוהן אייגענע געשעפטן פאַר'ן דאַווענען.

לח. אין דעם פּרק ווערט דערקלערט: די כוונה פון דעם פסוק "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך", וואָס מען זאָגט פאַר די שמונה עשרה. - די גרויסע מעלה פון תפילה בכוונה - דער וואָס איז אָפּגעהיטן פון גזל און השגת גבול, ווערט זיין תפילה אָנגענומען.

לט. אין דעם פּרק ווערט ערקלערט דער פּשט פון מדרש אויף דעם פסוק ואברהם זקן בא בימים וגו'. - אַלע טעג פון דעם מענטש קומען צום חשבון פאַרן אויבערשטן, אויב דער מענטש האָט אין זיי געדינט דעם אויבערשטן ווי געהעריק. - די גאַנצע געשיכטע פון יונה הנביא אויף דעם ים, איז אַ רמז אויף די נשמה פון מענטש. - זיבן שווערע עונשים וואָס גייען אַריבער אויף דעם מענטש נאָך זיין פּטירה, און אַ תפילה גראַטעוועט צו ווערן פון זיי.

מ. אין דעם פּרק ווערן ערקלערט די פאַרשידענע סיבות פאַרוואָס אַ מענטש דאַרף מגולגל ווערן. - צוויי אופנים פון גלגול. - די וויכטיגקייט פון מצוות השבת אבידה.

- אַ מעשה ווי אַזוי דער אריז"ל האָט ארויסגעטריבן אַ רוח פון אַ יונגען בחור. - מען דאַרף זיין געוואָרענט צו היטן די אויגן. - די וויכטיגקייט פון געבן צדקה.

מא. אין דעם פרק ווערט ערקלערט, אַז מען דאַרף אויפהויבן די אויגן ווען מען זאָגט קדושה. - מען דאַרף מדקדק זיין אין יעדן וואָרט ביים דאַווענען נישט איינצושלינגען די ווערטער. - מוסר רייד צו די חזנים אַז זיי זאָלן דאַווענען מיט כוונה. - דער סוד פון וואָרט "חזן". - די האַרבקייט פון מפסיק זיין אינמיטן דאַווענען דאָרט וואו מען טאָר נישט מפסיק זיין. - אַ מעשה פון זוהר הקדוש, ווי הייליגע תנאים האָבן געהערט דברי תורה אפילו פון אַ קליין קינד.

מב. אין דעם פרק ווערט ערקלערט: אַז אויב אַ מענטש זינדיקט ח"ו, שרייט זיין נשמה צו דעם אויבערשטן וועגן איר צער, און דער אויבערשטער הערט אויס איר געשריי און ציט אַרויס די נשמה פון דעם גוף. - יעדן טאָג גייט אַרויס אַ בת קול אַז דער מענטש זאָל נישט אַרויסשטופן די נשמה פון זיין גוף. - מען דאַרף אייביג תשובה טוהן, ווייל אַ מענטש ווייסט נישט ווען ער וועט שטאַרבן. - מען זאָל פאַר זיך פאַרצייכענען די זאַכן וואָס זענען מעכב די תשובה.

מג. אין דעם פרק ווערן אויסגערעכנט 24 זאַכן וואָס האַלטן צוריק דעם מענטש פון תשובה טוהן. - דער מוכיח זאָל נישט מקטרג זיין אויף אידן, נאָר מעורר רחמים זיין אויף זיי. - מען זאָל זיין געהיטן פון גאווה ווען מען דרש'ענט פאַר

אידן. - די גרויסע ענוה פון דעם הייליקן תנא רבי שמעון בן יוחאי.

מד. אין דעם פרק ווערט ערקלערט ווי מען טאָר זיך נישט באַנוצן מיט אַן אָרעמאַנ׳ס משכון. - דער עושר זאָל זיך נישט האַלטן גרויס קעגן דעם אָרימאַן. - דער איסור פון נעמען שוחד. - די וויכטיגקייט פון ראַטעווען דעם חבר׳ס געלט. - נישט צו רויבן פון אָרעמעלייט אָדער פון יתומים און אלמנות, און דער איסור פון באַנוצן זיך מיט קהל׳שע געלט. - אַ מעשה מיט די אלמנה פון רבינו יחיאל. - מען זאָל נישט האַלטן גרינג די תקנות פון די חז״ל. - נישט צו פאַרשעמען דעם חבר כדי זיך אַליין מכבד צו זיין. - די חשיבות פון לימוד התורה ווען עס איז לשמה.

מה. אין דעם פרק ווערט ערקלערט די וויכטיקייט פון מכוון זיין יחודים פאַר דער שכינה. - ווען מען איז ליידיק פון מצוות, זאָל מען קוקן אויף די ציצית. אַ מעשה פון זוהר וועגן ענטפערן ״אמן יהא שמיה רבה״. - די ברכה פון אַ רבי צו זיין תלמיד זאָל זיין ער זאָל זוכה זיין צו קינדער תלמידי חכמים.

מו. אין דעם פרק ווערט ערקלערט דער חיוב צו האָבן אַ ריינעם גוף ביים דאַווענען. - אויך דאַרף מען זיין געוואָרענט צו האָבן ריינע און שיינע קליידער ספּעציעל פאַר׳ן דאַווענען. - זאַכן וואָס זענען מעכב די תפילה פון אַרויפגיין פאַר דעם אויבערשטן. - די שניידערס דאַרפן זיך היטן פון גניבה. - אַ מענטש זאָל זיך נישט אָנקליידן מיט צוויי בגדים אויף איינמאָל. - די מצוה פון מזוזה, דער עונש פאַר מבטל זיין די מצוה און דער שכר פאַר מקיים זיין איר.